

Будівельник – професія творча

У неділю, 14 серпня, своє професійне свято відзначають люди давньої, дуже поважної у суспільстві і, здається, вічної професії – будівельники. Мабуть, це один із тих не багатьох днів у році, коли творці малих міст і великих мегаполісів можуть відчувати блаженну мить спокою. Професіоналі в будівничому ремеслі багаті. Не бракує їм і серед залізничників, як-от: Михайло Левицький (на фото) – газозварник управління будівельно-монтажних робіт і експлуатації цивільних споруд №6, який віддає улюбленій справі на залізниці понад 30 років.

Босоногим хлопчиськом Михайло бігав просторами села Великі Підліски Кам'янка-Бузького району Львівської області, і ще тоді точно не знав, ким хоче стати в майбутньому. Вже юнаком зацікавився газозварювальними процесами. Тому вступив у Львівське професійно-технічне училище №29. Студентські роки злетіли непомітно, і вже в 1980 році пан Михайло став працівником Львівської залізниці. Для нього робота газозварника – це насамперед творчий

процес. Адже, як пояснює Михайло Левицький: “Є різні об’єкти і до них потрібно підходити індивідуально, застосовувати новітні технології. А це потребує серйозних знань”. Із роками прийшов і досвід, потрібні навички, але задоволення від роботи нікуди не зникло. Любов до залізниці передалася і синові, який уже 10 років працює помічником машиніста. Михайлові Левицькому дуже приємно, що керівництво управління довіряє під його опіку молодих практикантів. Їх хоч і небагато, бо навчальні заклади випускають невелику кількість студентів такої спеціальності, зате пан Михайло може кожному приділити багато уваги, роз’яснити незрозуміле, виправити помилки, поділитися знаннями, які здобув за 31 рік праці. Головним рецептом його успіху в цій професії є бажання працювати і вчитися, бути терплячим, уважним. Тож Михайло Левицький досі активно цікавиться спеціалізованою літературою, обмінюється знаннями із колегами по роботі.

Звичайно, на роботі не завжди складалося все гладко. Інколи доводилося працювати в непростих умовах, на хо-

лоді. Траплялися і надзвичайні випадки, та яскравих, приємних моментів усе ж було більше. Після здачі кожного об’єкта керівництво обирає кращого працівника і нагороджує його грамотою та грошовою премією. Михайло Левицький неодноразово ставав кращим і отримував нагороду.

Як і всі люди, пан Михайло у вільний від роботи час присвячує себе улюбленому хобі. Моральний відпочинок і хороший настрій він знаходить у сільському господарстві. Живе зараз у селі Заверещиця Городоцького району Львівської області, тож має для улюбленої справи всі умови. На городі в нього і картопелька, і соковиті помідори, запашна зелень та ще багато всього корисного. У саду тішать око господаря наліті сонцем яблука, груші, сливи. А ще пан Михайло тримає худібку. Доглядає за нею, наче за дитиною. У сільській господі в нього є своя міні-майстерня, яка стає у пригоді не лише йому, а й усім односельцям, які часто звертаються за допомогою.

Юлія ВАСИЛИНА, студентка ф-ту журналістики ЛНУ ім. І. Франка

віртуозне диригування керівника ансамблю Ірини Содомори, милозвучність пісень і краса українських дівчат викликали у глядачів захоплення і повагу. Не встиг колектив повернутися в Україну, як на нього вже чекав лист від шанувальника української пісні, москвича, який із групою співвітчизників бачив виступ “Чарівних струн” у Болгарії.

Подаємо витяг із листа мовою оригіналу: “Ваш ансамбль – оригінальне українське мистецтво, самобитності України. Ваш ансамбль – один из самых прекрасных символов Украины. Он выра-

бандуристок віз із собою Почесний диплом та Кубок учасника фестивалю.

Наступний міжнародний фестиваль відбувався у “рибній” столиці Румунії, так називають місто Тульча, розташоване на південному сході країни. Етнофестиваль організували Союз українців Румунії у співпраці з Міністерством культури та Національної спадщини Румунії. Нині в Тульчі проживають понад 2 тисячі етнічних українців – нащадків козаків Задунайської Січі.

Народний ансамбль “Чарівні струни” зустрів голова Туль-

була член Ради Союзу українців Румунії, радник Міністерства культури Румунії Ярослава Колотило, яка у виступі наголосила на важливості проведення етнографічних фестивалів, адже в Румунії мешкає одна з найчисельніших українських громад. Українці проживають в чотирьох регіонах Румунії – Сучаві, Мараморощині, Банаті та Добруджі. Явище глобалізації охопило всі меншини, тому надто важливим є зберегти українську культуру. “Тільки від нас залежить майбутнє українського фольклору, – зауважила на прес-конференції Ярослава Колотило. – Важливо берегти наші традиції, багатство та колорит національного одягу кожного регіону, щоб українське мистецтво жило посеред нас і не залишилося лише на фотографіях...”. Ці слова відгукнулися у серці кожної бандуристки “Чарівних струн”. Недаремно керівник колективу Ірина Содомора плікає у вихованок любов до народної творчості.

Окрім “Чарівних струн”, Україну на фестивалі у Тульчі представляв фольклорний ансамбль із Одеси “Зорецвіт”. Серед присутніх гостей на площі був і мер міста Тульча пан Годжа. Виступи різних колективів перетворилися на свято етномузики.

Фестиваль тривав лише півтора дні, але його організатори змогли показати учасникам фестивалю не лише місто, але й організувати екскурсію на човні мальовничим заповідником “Дельта Дунаю” – унікальною і неповторною природною екосистемою.

Одна подорож, але два фестивалі у дві держави, куди колектив потрапив вперше, стали ще однією сторінкою в історії колективу.

Ансамбль “Чарівні струни” щиро вдячний керівництву залізниці, дорпрофсожу та особисто голові дорожнього комітету профспілки Андрію Сенишину за сприяння і фінансову підтримку на транспортні витрати.

Зоріана МІРУС

Фото Тараса ЛЕВАНДОВИЧА

Одна подорож – два фестивалі “Чарівні струни” заспівали в Болгарії та Румунії

Нещодавно народний ансамбль бандуристок “Чарівні струни” Будинку науки і техніки локомотивного депо Львів-Захід впродовж тижня побував на двох міжнародних фестивалях у Болгарії та Румунії. Із 10 по 17 липня ансамбль з великим успіхом представив свою творчість на Міжнародному молодіжному фестивалі мистецтв “Музи” у болгарському місті Созопол і на VI-му Міжнародному етнофестивалі у румунському місті Тульчі.

Одне з найстаріших міст Болгарії місто-музей Созопол, розміщене на скелястому півострові Південного Чорномор’я, гостинно зустрічало учасників міжнародного фестивалю. Організатори дійства прагнули показати творчі досягнення з усіх видів мистецтв і забезпечити учасникам фестивалю можливість обміну творчим досвідом.

Бандуристки “Чарівних струн” особливо вирізнялися з-посеред інших учасників яскравими костюмами жовто-блакитного кольору з прапорцями із символікою Укрзалізниці, чим привернули особливу увагу шанувальників

мистецтва.

Виступи творчих колективів відбулися на літній сцені амфітеатру “Аполонія”. Коли на сцену вийшли бандуристки “Чарівних струн”, то здавалося, що пісні у їхньому виконанні зачарували все місто. У виступах ансамблю неодноразово наголошувалося, що яскрава творчість “Чарівних струн” можлива завдяки всебічній підтримці Львівської залізниці. На гала-концерті гості фестивалю найгучнішими оплесками вітали бандуристок “Чарівних струн” та скрипалю Михайла Романишина. “Чардаш” Монті у виконанні талановитого музиканта викликав шквал оплесків. Багатство народних костюмів,

жаєт неповториме очарование України, то прекрасное, что есть в Украине, и, за что мы, россияне, в глубине души любим Украину и украинцев”.

Один із організаторів фестивалю відомий болгарський письменник бард Івайло Діманов з поваги до творчості “Чарівних струн” зголосив особисто провести екскурсію старовинним містом. Учасниці ансамблю пройшлися старою частиною міста – вузькими і крутими вуличками Созополя, оглянули церкви, старовинні дерев’яні будинки з еркерами. Стара частина міста – це справжній архітектурний заповідник. Залишаючи сонячну Болгарію, народний ансамбль

чанської філії Союзу українців Румунії Дмитро Черненко, який люб’язно запросив гостей зі Львова оглянути місто, музей-акваріум, а також нещодавно відкрите погруддя Тарасу Шевченку, автором якого є румунський скульптор Радун Чабану.

Перед відкриттям фестивалю на прес-конференції представники ЗМІ мали можливість поспілкуватися з “Чарівними струнами”. Керівник і диригент колективу Ірина Содомора в інтерв’ю румунському телебаченню розповіла про історію та унікальність істинно українського інструмента бандури.

Ініціатором запрошення колективу на міжнародний фестиваль